

Vana-Võromaa käsitööliste koostöö IV ümarlaua kokkuvõte

Toimus 11.02.2015 Võru Instituudis kell 14-16.45

Arutelu juhatasid Külli Eichenbaum ja Vilve Oja Võru Instituudist

Kohal olid: Ivar Jõgeda, Aili Pöder, Rael-Adelina Orasson, Merike Rebane, Malle Avarmaa, Reet Pettai, Urmas Peegel, Ruti Jõgi, Karille Bergmann, Jana Kupits, Maia Kulla, Liivi Liinamägi, Lya Veski, Helve Alla.

PÄEVAKORRAS:

1. Eelmiste kokkusaamiste lühikokkuvõte. Vana-Võromaa e-poe tööjärg. Külli Eichenbaum.
2. Käsitöö väljanägemisest ja pakendamisest. Kõneles Vilve Oja.
3. Kuidas saab kasutada võru keelt kauba reklaamimisel ja pakendil. Kõneles Külli Eichenbaum.

1.

Küll Eichenbaum juhatas koosoleku sisse ülevaatega varasematel tsöörriklaudadel olnud teemadest ja hetkeseisust.

Kuna seekordsel kokkusaamisel oli nii mitmeidki meistreid kes varasematel kokkusaamistel pole osalenud, siis tuletas Külli meelde, millest eelmistel kokkusaamistel juttu on olnud. Võro Instituudi kodulehelt saab lugeda eelmiste tsöörriklaudade kokkuvõtteid ja kättesaadavad on ka teemadega seotud slaidiesitlused.

Praegusel hetkel on läbirääkimised Siseministeeriumiga käesoleva aasta tegevuste toetamiseks pooleli. Arvatavasti saab märtsis sisulise tööga (e-pood, laada esindusboks) jätkata, kui Vana-Võromaa käsitöö arendamiseks toetusraha antakse, aga igakuised kokkusaamised ikka jätkuvad. Urmas Peegel pakkus välja, et ehk saab mingite meetmete kaudu toetusraha küsida, et saaks seda tööd tegema alalise inimese. Kindlasti on vaja ka edaspidi e-poodi haldama ühte inimest, kes tegeleks poe kaupadega ning korraldaks tellimuste täitmist. Urmas lubas saata täpsemat infot toetusmeetmete kohta.

E-poest. Poe põhikujundus ja kaupadega seotud sisuosa on valmis, domeen umapuut.ee on registreeritud ja käib poe seadistamine ostuvalmidusse. Pood pole veel avalikkusele nähtav, sest enne tuleb poodi kaubad sisestada ning meistrite info ka. Oluline töö käib praegu IT-alaselt lehe korrektselt nähtavaks tegemise osas nutitelefoniga, sest erinevad nutitelefoniid ja tahvlid näitavad erinevat pilti erinevalt. Arutleti teemal, kuidas jõuab tellija info meistrini ja kuidas toimetada kaup tellijani nii, et ükski tellimus ei jääks kahe silma vahele. Külli näitas prooviversioonis, kuidas e-poes ostu sooritamine käib ja kuidas peaksid olema nähtavad meistrid ja nende tööd.

Järgmine samm - poe täitmine kaupadega - saab toimuda vaid koostöös meistritega. Et poe arendusega saaks edasi minna, on vaja igal käsitöömeistril koostada väike jutuke enda ja oma tööde iseloomustamiseks. Kui kaubamajja pandavatest töödest või meistrist endast pole kvaliteetset fotot, on võimalus kasutada professionaalse fotograafi abi.

Urmas Peegel pakkus välja, et võiks panna ülevaadete saatmiseks kindla tähtaja, näiteks 1 kuu jooksul, muidu jäävadki asjad venima. Otsustati, et kuna hetkel pole ei raha ega inimest, kes sellega koheselt tegelema hakkaks, siis ajalist määrangut hetkel kokku ei lepita, aga kõik poes müügi huvilised peaksid selle tarvidusega arvestama ja teksti võiks ikka valmis kirjutada.

Käsitöömeistrid on endiselt kimpus leidmaks oma töödes Vana-Võromaa kultuuripärandit. Selleks pakkus Vilve välja külastada ERM-i digitaliseeritud andmekogu internetiaadressiga www.muis.ee, kus saab otsida paikkondade kaupa vanu muuseumis hoitavate käsitööesemete fotosid ja tutvustusi. See peaks andma ideid ja täpsemaid seletusi mustrite ja käsitööesemete kohta, mis selle paikkonnaga seotud.

2.

Vilve Oja oli ette valmistanud ülevaate käsitööesemete pakendamisest ja pakenditest üldse.

Ettekandes oli juttu pakendi eesmärkidest, kujunduse põhimõtetest, pärimuspakendist ja elementidest, mis on pakendi juures kõige rohkem silma jäävamad.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et pakendi kujundamise juures on oluline arvestada, kellele pakendatavat kaupa müüa tahetakse. Vastavalt sellele tuleb mõelda ka pakendile. Pole olemas ühest soovitusi, aga alati tasub mõelda midagi originaalset või lausa tavatut, sest pakend on kui näitemäng, kus vaataja loeb ja mõtleb. Pakenditeema ettekande slaidid on Võru Instituudi kodulehel.

Lisaks oli Vilvel hulgaliselt pildimaterjali saamaks ideid erinevate materjalide kasutamisest eripärase pakendi valmistamisel. Märkima peab muidugi seda, et pakend ei või kujuneda liiga kalliks või töömahukaks - lõpuks on toode ja pakend kokku nõnda kallid, et kaupa ei osteta.

Jutuks tuli ka oma meistrimärgi või pakendi tooteseeria välja töötamine. Nõnda nagu vanasti oli igal meistril oma kaubamärk, võiks ka tänapäeval see olla. Märk annab ostjale tunde, et tegu on kvaliteetse tootega, millele meister uhkusega oma märgi paneb. Pealegi võib suuliselt kõneldud jutt ununeda, aga meistri märk jääb.

3.

Külli Eichenbaumi ettekande teemaks oli võru keele kasutamine pakenditel. Võru keel on üks Vana-Võromaa enimtuntud omapära, mida võiks väga edukalt kasutada ka käsitööesemete müügi ja pakendamise juures (vähemalt siseturu jaoks). Mõtisklemiseks ja ideede saamiseks oli ettekandes pilte senini kasutatud võrukeelsetest pakenditest nii toidu- kui tarbekaupade seast. Lisaks pildid, kuidas on pruugitud võru keelt kaupade reklaamimisel ning võrokeste eristumiseks teiste kauplejate hulgast. Ettekande slaidid on Võru Instituudi kodulehel.

Ühises ringis lepiti kokku, et järgmine tsõõriklaud toimub 18.märtsil 2015 Võru instituudis kell 14.

Kokkuvõtte koostas Vilve Oja

12.02.2015